

dorin bujdei

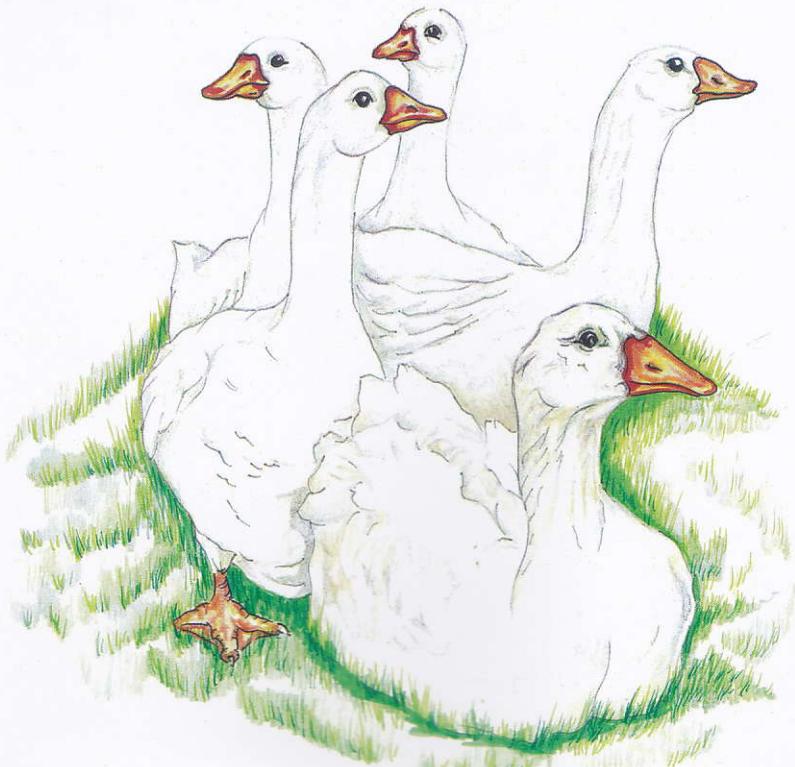
Mama mea e un pisoi

lumini **PC**
Respect pentru oameni și cărti

Tare mult îmi mai place să merg la țară, la bunica. Aer curat ca aici nu găsești nicăieri în altă parte. Curtea plină cu flori de toate culorile, care îmi răsfață nările cu parfumul lor minunat. Animalele și păsările din ograda nu-ți lasă nici măcar o clipă în care să te poți plăcute și este de o mie de ori mai plăcut să te joci cu ele, decât să-ți pierzi vremea pe telefon, vă rog să mă credeți.

Sub fereastra mea s-a adunat un cârd de gâște. Fac un tărăboi de nedescris. Mac, mac, mac, pardon, ga, ga, ga. Rața face mac, broasca face oac, gâșca face ga, iepurașul face țup, dar nu ne interesează, poate să facă și țop, să facă cum o vrea, în povestea noastră nu-i nici un iepuraș. Despre broaște nu știu încă nimic, poate-o orăcăi vreuna pe aici, mai vedem. Revenim la gâște și la tărăboiul lor. Recunosc, acum îmi plac, dar pe când eram un copil mic, tare mi-au mai dat de furcă.

Ca să ajung la chioșcul de unde-mi cumpăram bomboane, trebuia să trec prin fața unei curți în care erau o sumedenie de gâște și ale cărei porți erau mai tot timpul larg deschise.

Păsările astea parcă erau vorbite. La dus, mă lăsau să trec de ele ca și cum nici nu m-ar fi zărit. Ei, dar când mă întorceam, era jale. Când auzeam primul sâsâit, o și luam la goană. Iar gâștele, îmbulzindu-se una peste alta să iasă din curte, după mine. Unele chiar dădeau din aripi și-și luau zborul ca să ajungă mai repede la pantalonii mei.

Fugeam și strigam mamaaa, mamaaa, dar gâștele nu se lăsau impresionate de urletele mele, nu se opreau până nu intram în curte. Apoi tot mai zăboveau în fața porții câteva minute, doar, doar mi-ar trece prin cap să ies în stradă. Iar eu, gâfâind de atâtă fugă, le urmăream prin găurile porții.

Doar după ce pleca și cea din urmă, mă așezam pe iarbă și de schideam punga cu bomboane, gândindu-mă, plin de tristețe, că a doua zi mă va aștepta iarăși o întâlnire cu dușmanii penoși. N-am aflat niciodată ce aveau gâștele cu pantalonii mei de le plăcea atât de mult să-i ciugulească, mai ales că-i schimbam destul de des. Să fi avut vreo legătură cu faptul că am tras de câteva ori cu prăstia după ele?

Dar hai să vă spun o poveste cu gâște, un pisoi, un boboc de gâscă, niște păsări și alte orătanii care mai apar pe ici pe colo. Sau poate nu, vedem noi. Așa cum le stă bine, gâștele se adunaseră la taclale, făcând un tărăboi ca de obicei. Dintr-o dată, o gâscă a strigat:

- Fetelor, trebuie să fac un ou. Mă întorc repede, să mă așteptați – a mai spus și a luat-o grăbită către coteț.

